

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
w Poznaniu**

WOO-I.4242.265.2013.ES

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 77 ust. 1, pkt 1, ust. 3, ust. 4 oraz ust. 7 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U z 2013 r., poz. 1235 t.j., ze zm.) oraz art. 106 § 1, § 2 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267 t.j.), po rozpatrzeniu pisma Prezydenta Miasta Konina z 25.09.2013 r., znak: OŚ.6220.32.2013, uzupełnionego 06.11.2013 r. (pismo z 31.10.2013 r.), w oparciu o przedstawiony raport o oddziaływaniu na środowisko sporządzony w czerwcu 2013 r. pod kierunkiem Artura Gradzińskiego oraz uzupełnienie do raportu z 2.12.2013 r. i 20.12.2013 r.

postanawiam

uzgodnić w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizację przedsięwzięcia, pn.: „Budowa bloku gazowo-parowego wraz z kotłem szczytowo-rezerwowym oraz towarzyszącą infrastrukturą na terenie Elektrowni Konin” planowanego na działkach nr 808, 1207/9, 1209/16, 1209/17, 1418, 1419, 1420/3, 1208 obręb Gosławice, miasto Konin.

I. Określić następujące warunki realizacji ww. przedsięwzięcia:

1. Zaprojektować układ technologiczny planowanego obiektu w technologii kogeneracyjnego bloku gazowo-parowego pracującego w cyklu kombinowanym (CCGT) zawierającego turbiny gazowe wyposażone w niskoemisyjny system spalania gazu, kotły odzysknicowe oraz turbinę parową.
2. Zaprojektować blok gazowo-parowy o nominalnej mocy cieplnej ok. 293 MWt.
3. Zaprojektować kocioł szczytowo-rezerwowy (gazowo-olejowy) o nominalnej mocy cieplnej ok. 41 MWt.
4. Spaliny z turbin gazowych nr 1 i nr 2 po przejściu przez kotły odzysknicowe odprowadzać do powietrza otwartymi emitorami o wysokości wylotu min. 40 m n.p.t. i średnicy ok. 3,1 m każdy.
5. Spaliny z kotła szczytowo-rezerwowego odprowadzać do powietrza otwartym emitorem o wysokości wylotu min. 40 m n.p.t. i średnicy ok. 1,1 m.
6. Na nowych emitorach przygotować stanowiska pomiarowe i zainstalować króćce pomiarowe, zgodnie z Polską Normą znak: PN-Z-04030-7.
7. Transport kolejowy oraz ruch pojazdów ciężkich po terenie zakładu prowadzić wyłącznie w porze dziennej tj. w godz. 6.00.-22.00.
8. Stanowiska transformatorów wyposażać w szczelne misy olejowe o pojemnościach zapewniających przejęcie całej objętości oleju znajdującego się w transformatorze oraz wód opadowych i wody pochodzącej z instalacji zraszaczowej, wykorzystywanej w sytuacji wystąpienia pożaru.
9. Na przewodzie odprowadzającym ścieki zaolejone z mis transformatorowych, przed studzienką usytuowaną na kanalizacji ścieków zaolejonych, zamontować zasuwę odcinającą.
10. Podczas eksploatacji stanowisk transformatorów olejowych utrzymywać zamknięte zasuwę odcinającą.

- II. Stwierdzić**, że nie ma konieczności ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Inwestor:

Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin SA
ul. Kazimierska 45
62-510 Konin

Uzasadnienie

Pismem z 25.09.2013 r., (data wpływu 27.09.2013 r.), znak: OŚ.6220.32.2013, Prezydent Miasta Konina zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Do pisma została dołączona kopia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, raport o oddziaływaniu na środowisko sporządzony w czerwcu 2013 r. pod kierunkiem Artura Gradzińskiego oraz wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Dla przedmiotowego terenu obowiązuje Uchwała Nr 118 Rady Miasta Konina z dnia 26 maja 1999 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Konina w granicach byłej strefy ochronnej Huty Aluminium. Działka o numerze ewidencyjnym nr 808 jest przeznaczona w ww. planie pod tereny oznaczone symbolem: D – ulice kategorii dojazdowe, RRU – tereny ośrodków gospodarki rybackiej, W – tereny wód otwartych i 11P/S – tereny produkcji przemysłowej baz i składów. Działka o numerze ewidencyjnym nr 1208 jest przeznaczona w ww. planie pod tereny oznaczone symbolem: 27EE/EC – tereny urządzeń elektroenergetycznych, energetyki cieplnej. Działka o numerze ewidencyjnym nr 1207/9 jest przeznaczona w ww. planie pod tereny oznaczone symbolem: Z1/2 – ulice kategorii zbiorcze, W – tereny wód otwartych, RRU – tereny ośrodków produkcji gospodarki rybackiej, D – ulice kategorii dojazdowe, 6U – tereny usług, 27EE/EC – tereny urządzeń elektroenergetycznych, energetyki cieplnej, 14P/S – tereny produkcji przemysłowej baz i składów, 29ZD – zieleń działkowa. Działka o numerze ewidencyjnym nr 1209/16 jest przeznaczona w ww. planie pod tereny oznaczone symbolem: 27 EE/EC – tereny elektrociepłowni, 11 P/S – tereny przemysłu i składów. Działka o numerze ewidencyjnym nr 1209/17 jest przeznaczona w ww. planie pod tereny oznaczone symbolem: 27 EE/EC – tereny elektrociepłowni, 11 P/S – tereny przemysłu i składów, Z 1/2 - ulice zbiorcze. Działki o numerze ewidencyjnym nr 1418 i 1419 są przeznaczone w ww. planie pod tereny oznaczone symbolem: 14P/S – tereny produkcji przemysłowej baz i składów. Część działki o numerze ewidencyjnym 1420/3 jest przeznaczona w ww. planie pod tereny oznaczone symbolem: ZI – zieleń izolacyjna oraz KK – tereny kolejowe.

Planowana inwestycja dotyczy rozbudowy przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć

należy zakwalifikować do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w § 3 ust 1 pkt 7, 33 i 34.

Pismem z 25.10.2013 r. znak: WOO-I.4242.265.2013.ES zwrócono się do Prezydenta Miasta Konina z prośbą o wyjaśnienie rozbieżności w zakresie działek przeznaczonych pod planowaną inwestycję, występujących pomiędzy wnioskiem Inwestora o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z 26.08.2013 r., a pismem Prezydenta Miasta Konina o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowej inwestycji oraz zwrócono się z prośbą o dokonanie kwalifikacji przedmiotowej inwestycji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Odpowiedź na powyższe wpłynęła do organu 06.11.2013 r. (pismo z 31.10.2013 r.). Z informacji zawartych w piśmie Prezydenta Miasta Konina wynika, iż działka nr 1207/3 nie wchodzi w zakres inwestycji.

W toku prowadzonego postępowania Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem z 8.11.2013 r., znak: WOO-I.4242.265.2013.ES wezwał Inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko, dalej raportu, w zakresie hydrogeologii, gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami, pól elektromagnetycznych, ochrony przed hałasem, ochrony powietrza jak i pozostałych, nieścistości, rozbieżności i braków występujących w przedstawionym raporcie o oddziaływaniu na środowisko. Odpowiedź na powyższe wezwanie wpłynęła do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu 3.12.2013 r. (pismo z 2.12.2013 r.) i 23.12.2013 r. (pismo z 20.12.2013 r.). Po przeprowadzeniu analizy dokumentacji, stwierdzono, że zebrane materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w przedmiotowej sprawie.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie bloku gazowo-parowego wraz z kotłem szczytowo-rezerwowym oraz towarzyszącą infrastrukturą na terenie Elektrowni Konin. Inwestycja realizowana będzie na terenie działek o numerach ewidencyjnych 808, 1207/9, 1209/16, 1209/17, 1418, 1419, 1420/3, 1208 obręb Gosławice, miasto Konin. Elektrownia Konin obecnie dostarcza ciepło grzejne dla miasta Konin oraz jest odpowiedzialna za spalanie największej ilości biomasy spośród wszystkich zakładów Zespołu Elektrowni Patnów-Adamów-Konin. Aby utrzymać charakter produkcyjny Elektrowni Konin konieczne jest podjęcie działań modernizacyjnych.

W ramach inwestycji przewiduje się:

- a) budowę bloku gazowo-parowego o nominalnej mocy cieplnej (rozumianej jako ilość energii wprowadzanej w paliwie do instalacji w jednostce czasu) ok. 293 MWt (maksymalna moc elektryczna bloku gazowo-parowego na wyjściu wynosić będzie ok. 150 MWe),
- b) budowę kotła szczytowo-rezerwowego (gazowo-olejowego) o nominalnej mocy cieplnej ok. 41 MWt,
- c) budowę zasilania transformatora potrzeb ogólnych za pomocą napowietrznej linii elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 220 kV (długość linii ok. 60 m) na teren stacji elektroenergetycznej 220/110 kV Konin do rozdzielnic 220 kV Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A.,
- d) budowie wyprowadzenia mocy z transformatorów turbozespołów gazowych i parowego, za pomocą linii podziemnych kablowych o napięciu znamionowym 110 kV (łącznie długość linii ok. 420 m), na teren stacji elektroenergetycznej 220/110 kV Konin do rozdzielnic 110 kV Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A.,
- e) budowę instalacji do przesyłu gazu do turbiny gazowej - rurociągu (fragmentu gazociągu o ciśnieniu roboczym ok. 3 MPa – max. 3,5 MPa) od stacji redukcyjnej gazu do budynku głównego, odcinek o średnicy zewnętrznej DN250 mm i długości ok. 700 m,

- f) budowę instalacji do przesyłu gazu do kotła szczytowego - rurociągu (fragmentu gazociągu o ciśnieniu 0,5 MPa) od stacji redukcji gazu do budynku głównego, odcinek o średnicy zewnętrznej DN200 mm i długości ok. 700 m,
- g) budowę instalacji do przesyłu pary wodnej i ciepłej wody (rurociągi ciepłej wody sieciowej oraz rurociągi pary),
- h) budowę pozostałej infrastruktury towarzyszącej, tzn.:
  - rozdzielni elektrycznej potrzeb własnych,
  - 2 transformatorów potrzeb własnych i ogólnych, każdy 40/20/20 MVA,
  - 2 transformatorów blokowych 126 MVA oraz 63 MVA,
  - akumulatora ciepła,
  - 2 transformatorów 6/0,4 kV dla zasilania rozdzielnic 0,4 kV stacji uzdatniania wody pitnej i agregatów pomp ppoż.,
  - rozdzielni elektrycznej potrzeb ogólnych wraz z nastawnią centralną,
  - elementów oczyszczalni ścieków deszczowo-przemysłowych,
  - tuneli kablowych,
  - dróg dojazdowych do obiektów o łącznej długości około 500 m wraz z ewentualnymi placami,
  - estakady dla rurociągów technologicznych,
  - rurociągów technologicznych,
  - sieci wody pitnej, wody ppoż. oraz sieci kanalizacyjnych (sanitarna, deszczowo-przemysłowa) wraz z obiektami oraz z ewentualnymi przekładkami,
- i) przebudowę istniejących obiektów w zakresie dostosowania ich na potrzeby projektowanego przedsięwzięcia; przewiduje się prace w obrębie następujących obiektów:
  - stacji uzdatniania wody pitnej i ppoż.,
  - zbiornika wody ppoż.,
  - pompowni wody chłodzącej,
  - elementów oczyszczalni ścieków przemysłowo-deszczowych z ewentualną rozbiórką starych elementów,
  - istniejącej pompowni wody ppoż.,
  - dwóch zbiorników wody pitnej,
  - pompowni wody sieciowej,
  - elementów stacji demineralizacji wody,
  - pompowni oleju (zabudowa nowych pomp transportowych oleju do kotła szczytowo-rezerwowego).

Ponadto, przewiduje się wykorzystanie istniejących obiektów, które będą pracowały na potrzeby nowego bloku i instalacji towarzyszących, tj.: elementów oczyszczalni ścieków sanitarnych (osadnik Imhoffa, blok biologiczny oczyszczalni wraz z osadnikami wtórnymi) oraz zbiorników oleju opałowego. Równoległe z budową nowego bloku niezbędne jest przeprowadzenie zmian w infrastrukturze zewnętrznej w następującym zakresie: budowa sieci przesyłowych gazu ziemnego dla uzyskania wymaganych parametrów ciśnieniowych w punkcie odbioru gazu (budowa gazociągu wraz ze stacją redukcyjną oraz stacją przystosowaną do przesyłu gazu ziemnego jest w ramach odrębnego postępowania administracyjnego

oparty na układzie klasycznego, wielo-wałowego Duo Bloku Gazowo Parowego pracującego w cyklu kombinowanym (CCGT), składającego się z następujących urządzeń wytwórczych:

- dwóch turbin gazowych (GT1 i 2) z generatorami,
- dwóch kotłów odzysknicowych (HRSG1 i 2),
- jednej turbiny parowej (ST), ciepłowniczo - kondensacyjnej z generatorem.

Jako całość układ ten tworzyć będzie jednostkę wytwórczą wytwarzającą w skojarzeniu energię elektryczną i ciepło grzewcze. Ww. blok będzie blokiem z trzema turbozespołami, o następujących mocach generatorów: generator turbozespołu gazowego nr 1 i nr 2 – każdy ok. 56 MW i generator turbozespołu parowego – ok. 43 MW. Obieg gazowy każdego z zespołów turbina gazowa kocioł odzysknicowy zostanie zorganizowany w strukturze szeregowej. Oba zespoły turbina – kocioł będą pracowały niezależnie (równolegle) z możliwością pracy tylko jednego zespołu.

Część parowa podstawowego układu technologicznego będzie cechowała się strukturą mieszaną (typu kolektorowo blokowego) tj. kotły odzysknicowe będą ze sobą (po stronie parowej oraz wody zasilającej) współpracowały równolegle i będą połączone odpowiednimi rurociągami parowymi i wodnymi. W dalszej części układ ten będzie szeregowo współpracował z pojedynczym turbozespołem parowym ciepłowniczo kondensacyjnym.

Do zasilania turbiny gazowej oraz kotła szczytowego przewiduje się gaz ziemny. Olej opałowy lekki będzie stanowił paliwo dodatkowe dla projektowanego kotła szczytowo-rezerwowego. W związku z planowaną inwestycją nie przewiduje się zabudowy dodatkowych zbiorników magazynowych oleju. Kocioł szczytowo-rezerwowy będzie pełnił podwójną funkcję: funkcję szczytowego źródła ciepła, załączanego do pracy w okresach szczytu ciepłowniczego tj. gdy łączne zapotrzebowanie odbiorców na ciepło sieciowe będzie przekraczało 90 MWt oraz będzie pełnił funkcję jednostki rezerwowej zdolnej do generacji ciepła sieciowego na poziomie ok. 40 MW, zdolnej do pokrywania samodzielnego zapotrzebowania na ciepło w okresie lata oraz w okresie przejściowym (wiosenno jesiennym) oraz obciążenia podstawowego podczas pracy wspólnie z połową BGP (tj. z jednym zespołem GT + HRSG + ST). Dla realizacji tych funkcji pracował będzie kocioł wodny z palnikami gazowymi oraz palnikami na olej opałowy lekki o mocy cieplnej ok. 41 MWt. Podczas pracy szczytowej wykorzystywane będzie paliwo olejowe (olej opałowy lekki). Podczas pracy jako jednostka rezerwowa kocioł opalany będzie gazem.

Nowy blok gazowo-parowy będzie wymagał doprowadzenia powietrza sprężonego dla potrzeb sterowania zaworami oraz do celów remontowych. Ze względu na wymagania jakościowe powietrza sterującego oraz niewielką jego ilość projektowane jest stanowisko wyposażone w sprężarkę bezolejową oraz osuszacz adsorpcyjny osuszający powietrze do temperatury punktu rosy - 40°C. W ramach gospodarki olejem turbinowym przewiduje się: budowę instalacji do napełniania zbiornika przyturbiny olejem, zlokalizowanej wewnątrz maszynowni (napełnianie ze stanowiska olejowego składającego się ze szczelnej tacy, przy użyciu agregatu pompowego lub urządzenia uzdatniającego) oraz budowę instalacji spustu zużytego oleju turbinowego. Obiekty transformatorów blokowych oraz transformatorów potrzeb własnych wyposażone zostaną w instalacje odwodnienia szczelnych mis olejowych, poprzez separator ropopochodnych do kanalizacji przemysłowo-deszczowej. Źródłem zasilania potrzeb własnych do ogrzewania nowoprojektowanych obiektów będzie istniejąca sieć c.o. (przewiduje się przełożenie niektórych fragmentów istniejących sieci c.o. jak również zaprojektowanie nowych odcinków c.o.). W istniejących budynkach powiązanych z funkcjonowaniem nowego bloku gazowo-parowego oraz obiektach umożliwiających dalszą pracę całego zakładu nastąpi wymiana istniejących instalacji wentylacji i klimatyzacji. Wykonane zostaną również instalacje wentylacji i klimatyzacji w

projektowanych obiektach. Projektowane budynki wyposażone zostaną w wewnętrzne instalacje wod-kan.

Odnosząc się do art. 66 ust.1, pkt 10a Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, biorąc pod uwagę docelową maksymalną moc elektryczną po uruchomieniu przedmiotowego przedsięwzięcia, tj. ok. 205 MWe, w raporcie o oddziaływaniu na środowisko nie przedstawiono oceny gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla.

Obecnie na terenie Elektrowni Konin funkcjonują następujące źródła emisji substancji do powietrza: kotły K-83, K-84, K-85, K-86, K-111 i K-112 (łącznie nominalna moc cieplna w paliwie tych źródeł to 906 MWt) oraz kocioł fluidalny K12 o nominalnej mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 169 MWt. W kotle fluidalnym K12 spalana jest biomasa spełniająca kryteria klasyfikujące ją jako paliwo dla instalacji spalania paliw oraz odpady, nie zaliczane do odpadów niebezpiecznych, posiadające cechy biomasy zgodnie z przepisami szczególnymi w tym zakresie. Z uzupełnienia do raportu wynika, iż kotły K-83 i K-84 zgłoszone do derogacji (20 000 h) zostaną wyłączone z eksploatacji do 31.12.2015 r. (tzn. trwale odłączone i wyłączone spod nadzoru Urzędu Dozoru Technicznego, dalej UDT). Kotły K-85, K-86, K-111 i K-112 będą eksploatowane po roku 2015 i z formalnego punktu widzenia mogą pracować najdłużej do czerwca 2020 r. – wówczas kończy się derogacja Przejściowego Planu Krajowego (PPK). Po uruchomieniu bloku gazowo-parowego, które zgodnie z przedstawioną przez Inwestora informacją nastąpi w marcu 2018 r., kotły te zostaną odstawione do tzw. „zimnej rezerwy”. Inwestor przewiduje, że trwałe wyłączenie tych jednostek z eksploatacji nastąpi w czerwcu 2020 r. (wyłączenie spod nadzoru UDT). Wyjaśnił również, iż z ekonomicznego punktu widzenia praca tych urządzeń po oddaniu bloku gazowo-parowego nie będzie opłacalna, jednakże mogą wystąpić szczególne okoliczności, które spowodują, że w niewielkim zakresie będzie wymagana praca tych urządzeń po uruchomieniu nowego bloku (np. okres regulacji nowych jednostek, wysoka niedyspozycyjność nowego bloku, wymagania KSE przy okresowym braku dostępnych mocy do zbilansowania zapotrzebowania Polski itp.). W związku z powyższym na cele analizy przeprowadzonej w ramach raportu oddziaływania na środowisko Inwestor założył hipotetyczny wariant, uwzględniający sytuację, w której kotły K-85, K-86, K-111 i K-112 mogą pracować wspólnie z nowym blokiem gazowo-parowym (jest to sytuacja najbardziej niekorzystna, która faktycznie może nie wystąpić). Do obliczeń przyjęto, maksymalny okres jednoczesnej pracy, tj. 4380 godz./rok.

W analizie rozprzestrzeniania substancji w powietrzu, wykonanej w ramach przedłożonego raportu o oddziaływaniu i uzupełnień do niego, uwzględniono oddziaływanie skumulowane źródeł istniejących i planowanych na terenie Elektrowni Konin. Dodatkowo w analizie uwzględniony został aktualny stan jakości powietrza w rejonie Elektrowni, a także istniejące źródła emisji substancji do powietrza, dla których dopuszczalne wielkości emisji, określone zostały w posiadanych pozwoleniach zintegrowanych, eksploatowane na terenie Elektrowni Pątnów I oraz Pątnów II. Biorąc powyższe pod uwagę w analizie rozprzestrzeniania substancji w powietrzu uwzględniono następujące źródła emisji zorganizowanej:

a) Elektrownia Konin – źródła istniejące:

- kotły K-85, K-86, K-111 i K112 (faktycznie emisja z tych kotłów odbywa się głównie emitorem EK5, jednakże do obliczeń założono, że kotły K-85 i K-86 współpracują z kominem EK2, a kotły K-111 i K-112 współpracują z kominem EK5 – założenie takie przedstawia sytuację najbardziej niekorzystną gdyż parametry emitora EK2 są mniej korzystne ze względu na warunki rozprzestrzeniania substancji),
- b) Elektrownia Konin – źródła planowane:
  - turbina gazowa nr 1 (EK 7),
  - turbina gazowa nr 2 (EK 8),
  - kocioł szczytowo-rezerwowy (E9),
- c) Elektrownia Pątnów I – źródła istniejące, funkcjonujące przy normalnej pracy instalacji:
  - blok 1, 2, 3, 4 i 5 (EP3 i EP4),
  - zbiornik retencyjny popiołu (ZRP1),
  - zbiornik retencyjny popiołu (ZRP2),
  - zbiornik wytwórni suspensji (ZBS),
  - zbiornik mączki kamienia wapiennego Pątnów I (EPIZ1)
- d) Elektrownia Pątnów II – źródła istniejące:
  - blok A (blok 9) EPII (EP5),
  - zbiornik mączki kamienia wapiennego Pątnów II (EPII Z1),
  - zbiornik mączki kamienia wapiennego Pątnów II (EPII Z2)

i emisji niezorganizowanej: spalanie paliw w silnikach pojazdów poruszających się po drogach wewnętrznych (ruch samochodów ciężarowych dostarczających biomasę i odbierających odpady).

Wielkość emisji godzinowej dla źródeł objętych obowiązkiem dotrzymania standardów emisyjnych (EK6, EP3, EP4, EPII – E5, EK7, EK8 i EK9) przyjęto w oparciu o poziom standardów emisyjnych dla poszczególnych substancji z instalacji spalania paliw określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 22 kwietnia 2011 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz.U. z 2011 nr 95, poz. 558) jak i wynikających z posiadanych pozwoleń zintegrowanych i przepływ spalin w warunkach umownych. Należy również zaznaczyć, iż w przypadku projektowanych kotłów, standardy emisyjne określone w obowiązującym rozporządzeniu są tożsame ze standardami wynikającymi z projektu rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych z instalacji. Dla kotła szczytowo-rezerwowego wielkość emisji godzinowej przyjęto w oparciu o standardy wynikające ze spalania oleju opałowego (jako wariant mniej korzystny pod względem emisyjnym). Ponadto, uwzględniono również stężenia tlenu węgla (pomimo, iż standardy nie są dla tych źródeł wymagane – źródła opalane węglem i biomasą), gdyż substancja ta posiada wartość odniesienia w powietrzu. Dla kotłów K-85, K-86, K-111 i K-112 wielkość emisji godzinowej przyjęto zgodnie z przydzieloną roczną wysokością pułapów emisji w Mg/rok dla tych kotłów w Przejściowym Planie Krajowym, dla roku 2018 i maksymalnego czasu pracy tj. 4380 godz./rok. Z kolei wielkość emisji godzinowej dla źródeł nie objętych obowiązkiem dotrzymania standardów emisyjnych przyjęto na poziomie wynikającym z posiadanych pozwoleń zintegrowanych bądź, w przypadku silosów na wapno w Elektrowni Konin, na podstawie rocznego ubytku wykorzystywanego medium. Na potrzeby analizy rozprzestrzeniania substancji w powietrzu wielkość emisji pyłu PM_{2,5} emitarami przyjęto na poziomie określonym dla pyłu PM₁₀.

W stosunku do źródeł planowanych tj. turbin gazowych oraz kotła szczytowo-rezerwowego, Inwestor przedstawił teoretyczne obliczenia dotrzymania standardów emisyjnych, natomiast w stosunku do źródeł istniejących, zlokalizowanych na terenie Elektrowni Konin tj. kotła na biomasę i kotłów K-85, K-86, K-111 i K-112, które pracować

będą razem z planowanymi źródłami, przedstawił wyniki pomiarów wielkości emisji z tych instalacji. Wyliczenia teoretyczne jak i przedstawione wyniki pomiarów wykazują, iż istniejące kotły dotrzymują, a planowane dotrzymywać będą obowiązujące dla nich standardy emisyjne z instalacji spalania paliw.

Obliczenia rozprzestrzeniania substancji w powietrzu przedstawione w złożonej dokumentacji wykazały natomiast, iż wielkości emisji z ww. źródeł nie będą powodowały przekroczeń wartości odniesienia substancji w powietrzu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010r. Nr 16, poz.87) oraz, że będą dotrzymane standardy jakości powietrza określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r., poz. 1031), poza terenem, do którego Inwestor posiada tytuł prawny. Ponadto, budynki mieszkalne znajdujące się w pobliżu emitorów nie będą narażone na przekroczenia wartości odniesienia substancji w powietrzu oraz nie będą narażone na przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu. Z uwagi na fakt, iż w zasięgu 30 x_{mm} od emitorów Elektrowni Pątnów i Konin znajdują się tereny ochrony uzdrowskiej (w Uniejowie i Ciechocinku) w obliczeniach poziomów substancji w powietrzu na tych obszarach uwzględnione zostały ustalone dla nich dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu oraz wartości odniesienia substancji w powietrzu. Przedstawione obliczenia wykazały, że wielkość emisji z ww. źródeł nie będzie naruszała standardów jakości powietrza również na terenach uzdrowskich. Parametry źródeł emisji mające zasadniczy wpływ na warunki rozprzestrzeniania substancji w powietrzu, a tym samym na wyniki przeprowadzonych obliczeń tj. minimalna wysokość i średnica wylotu emitorów, którymi odprowadzane będą substancje do powietrza jak i moc źródeł wpisano jako warunki realizacji przedmiotowej inwestycji. W celu umożliwienia przeprowadzenia pomiarów zgodnie z obowiązującymi przepisami, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu w niniejszym postanowieniu zobowiązał Inwestora do przygotowania na nowych emitorach stanowisk pomiarowych i zainstalowania króćców pomiarowych zgodnie z Polską Normą znak: PN-Z-04030-7. Ponadto, w celu ograniczenia oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na stan jakości powietrza zobowiązano Inwestora do zaprojektowania układu technologicznego planowanego obiektu w technologii kogeneracyjnego bloku gazowo-parowego pracującego w cyklu kombinowanym (CCGT) zawierającego turbiny gazowe wyposażone w niskoemisyjny system spalania gazu, kotły odzysknicowe oraz turbinę parową.

Z dokumentacji przedłożonej Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu wynika, iż nowymi źródłami hałasu projektowanymi w ramach przebudowy zakładu będą maszyny, urządzenia i instalacje zlokalizowane wewnątrz obiektów kubaturowych oraz nowe transformatory, czerpnie, wyrzutnie, agregaty i centrale wentylacyjne. W związku z przedmiotowym przedsięwzięciem Inwestor zaplanował wybudowanie budynku turbin gazowych i kotłów odzyskowych, budynku kotłowni szczytowej, budynku maszynowni turbozespołu parowego, budynku rozdzielni potrzeb własnych i budynku rozdzielni potrzeb ogólnych. Część źródeł hałasu, która obecnie jest eksploatowana na terenie elektrociepłowni nie będzie działała po zrealizowaniu przedmiotowej inwestycji. Po terenie zakładu będzie się poruszało maksymalnie 10 składów transportu kolejowego na rok (w chwili obecnej 60

budynku głównego elektrowni. Tereny te w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oznaczone są symbolami MN, MNU oraz MS i stanowią tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny mieszkaniowo-usługowe i tereny mieszkaniowe o średniej intensywności zabudowy. W celu oceny wpływu realizacji przedmiotowej inwestycji na stan akustyczny środowiska w rejonie jej lokalizacji przeprowadzono analizę skumulowanej emisji hałasu do środowiska uwzględniając zarówno źródła planowane do zainstalowania, jak które pozostaną na przedmiotowym terenie po zrealizowaniu inwestycji. Symulacja propagacji hałasu do środowiska wykazała, po zrealizowaniu przedmiotowej inwestycji stan akustyczny środowiska ulegnie poprawie w porównaniu do stanu istniejącego, a dopuszczalne poziomy hałasu określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2007 Nr 120 poz. 826 ze zm.) nie zostaną przekroczone na najbliższych terenach objętych ochroną akustyczną. Analizę akustyczną wykonano przy założeniu, że ruch pojazdów ciężkich oraz przejazdy taboru kolejowego będą odbywały się wyłącznie w porze dnia stąd warunek wpisany do niniejszego postanowienia.

Jak wynika z przedstawionej dokumentacji planowanymi źródłami pól elektromagnetycznych w związku z realizacją przedmiotowej inwestycji będzie m.in. transformator potrzeb ogólnych, napowietrzna linia elektroenergetyczna o napięciu znamionowym 220 kV (dł. ok. 60 m) łącząca stację elektroenergetyczną 220/110 kV Konin i rozdzielnicę 220 kV PSE S.A. oraz pozostała infrastruktura towarzysząca. Podziemne linie kablowe nie są przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213 poz. 1397 ze zm.). Ponadto, jak wynika z uzupełnienia do raportu planowana inwestycja będzie zlokalizowana na terenie przemysłowym. Najbliżej położona zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest w odległości ok. 400 m od terenu inwestycji. Teren Elektrowni Konin jak i sąsiedniej stacji, na którą zostanie wyprowadzona elektroenergetyczna linia napowietrzna są obiektami ogrodzonymi i niedostępnymi dla osób postronnych. Biorąc pod uwagę skalę i zakres planowanej inwestycji można stwierdzić, że poza terenem, do którego Inwestor posiada tytuł prawny nie powinny zostać przekroczone standardy jakości środowiska w zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym. Ponadto, jak wynika z przeprowadzonych pomiarów pola elektrycznego i pola magnetycznego na podobnych obiektach, tj. rozdzielni 110 kV, wartości składowe pola elektrycznego i magnetycznego na granicy terenów rozdzielni wykazują brak przekroczeń poziomów dopuszczalnych pola elektrycznego i pola magnetycznego określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883).

Z przedstawionych w raporcie oraz uzupełnieniu do raportu informacji wynika, iż przedmiotowa inwestycja zlokalizowana będzie poza obszarami głównych zbiorników wód podziemnych. Najbliżej położony zbiornik GZWP nr 151 Zbiornik Turek-Konin-Koło zlokalizowany jest w odległości około 2,5 km na wschód od terenu przedmiotowego przedsięwzięcia. Jak wynika z aneksu do dokumentacji hydrogeologicznej ujęcia wód podziemnych Elektrowni „Konin” oraz z przekroju hydrogeologicznego na badanym terenie rozpoznano 3 piętra wodonośne: czwartorzędowe, trzeciorzędowe oraz kredowe. Dwa pierwsze piętra z uwagi na wykształcenie litologiczne oraz niewielką miąższość nie przedstawiają większych wartości użytkowych. W rejonie Elektrowni eksploatowany jest górnokredowy poziom wodonośny występujący w systemie spękań i szczelin w obszarze margli i wapieni górnokredowych. Poziom ten jest ujmowany studniami należącymi do ujęć miejskich jak i studniami należącymi do dużych zakładów przemysłowych położonych w północnej i zachodniej części Konina: Zakładów „FUGO” znajdujących się w odległości

około 3,1 km od planowanej inwestycji, Zakładów Aluminium Impexmetal oddalonych o około 2,8 km oraz Elektrowni Pątnów oddalonych o około 3,1 km. Na terenie Elektrowni Konin zlokalizowane są 4 studnie głębinowe, z czego najbliższa (studnia nr 3) wraz ze swoją strefą ochrony bezpośredniej zlokalizowana jest w odległości około 35 m od terenu budowy nowego bloku gazowo – parowego. W odległości około 5-7 km od Elektrowni znajduje się strefa ochrony pośredniej i bezpośredniej ujęcia wody „Kurów” w Koninie. Sieć hydrograficzna badanego terenu związana jest z Kanałem Ślesińskim, który znajduje się w odległości około 2 km na wschód od planowanej inwestycji. Najbliższym zbiornikiem wodnym względem Elektrowni jest Jezioro Gosławskie, oddalone o około 1,5 km na północny-zachód.

W ramach oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko wodne i gruntowo-wodne przeanalizowano jego realizację ze szczególnym uwzględnieniem przewidzianych do zastosowania rozwiązań w zakresie gospodarki wodno-ściekowej i potencjalnego wpływu na ww. komponenty środowiska. Analiza zgromadzonych materiałów wykazała, że w wyniku realizacji planowanego przedsięwzięcia nie zwiększy się liczba zatrudnionych obecnie pracowników. Nie wzrośnie zatem aktualna wielkość zużycia wody na cele socjalno-bytowe w zakładzie oraz związana z tym ilość wytwarzanych ścieków bytowych. Na podstawie treści raportu ustalono, że pobór wody dla zaspokojenia potrzeb socjalno-bytowych zatrudnionych pracowników realizowany będzie tak, jak miało to miejsce do tej pory, tj. z zakładowego ujęcia wód podziemnych, składającego się z 4 studni głębinowych, zgodnie z posiadanym pozwoleniem wodnoprawnym. Z treści raportu wynika, że w dalszym ciągu możliwe będzie traktowanie przedmiotowego ujęcia jako awaryjnego źródła zasilania zakładu w wodę na cele technologiczne. Ścieki bytowe wytwarzane w planowanych obiektach kierowane będą wraz z pozostałymi ściekami tego rodzaju do zakładowej oczyszczalni ścieków bytowych, a następnie będą odprowadzane istniejącym kanałem zrzutowym do odbiornika – Jeziora Pątnowskiego. Analiza dokumentacji wykazała, że generowane w nowych obiektach ścieki bytowe swym składem nie będą odbiegać od ścieków powstających obecnie. Z treści raportu i jego uzupełnienia wynika, że według wstępnych prognoz Inwestora pobór wody na cele technologiczne po realizacji inwestycji zmniejszy się w stosunku do stanu obecnego. Będzie to wynikiem wyłączenia z eksploatacji Instalacji Odsiarczania Spalin, powiązanej z planowanymi do wyeliminowania blokami węglowymi. Na podstawie przeprowadzonych w zakresie gospodarki wodno-ściekowej analiz Inwestor założył, że łączna ilość ścieków, które wytwarzane będą w planowanych w ramach realizacji przedmiotowej inwestycji obiektach, nie przekroczy ilości dotychczasowej, generowanej w mazutowni i budynku głównym istniejącej kotłowni i maszynowni, które docelowo zostaną wyłączone z eksploatacji. W sytuacjach awaryjnych (konieczność utrzymania w eksploatacji układu hydroodpopielania) ścieki pochodzące ze stacji DEMI będą alternatywnie zagospodarowywane w tym układzie, tak, jak miało to miejsce do tej pory. Zapotrzebowanie na wodę niezbędne dla realizacji celów technologicznych elektrowni realizowane będzie z Jeziora Pątnowskiego. Po realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia zmniejszy się ilość wody pobieranej z jezior i wykorzystywanej dotychczas do chłodzenia bloków węglowych. Wpłyne to bezpośrednio na zmniejszenie ilości wód chłodniczych, odprowadzanych do odbiorników ostatecznych. Po realizacji przedsięwzięcia woda powierzchniowa na cele chłodnicze będzie pobierana jedynie na potrzeby bloku biomasowego oraz planowanego bloku gazowo-parowego. Zgodnie z analizą przedstawioną w

brzegu jeziora w kierunku południowym. W ramach prac remontowo-budowlanych przewidzianych w związku z realizacją przedmiotowej inwestycji przeprowadzona zostanie również modernizacja stacji DEMI. Analiza raportu wykazała, że dzięki przewidywanej modernizacji ww. obiektu technologicznego zostanie wyeliminowane powstawanie ścieków wysokozasolonych. Ścieki pochodzące ze stacji DEMI będą odprowadzane do kanalizacji przemysłowo-deszczowej, a następnie – po przejściu przez zakładową oczyszczalnię ścieków przemysłowo-deszczowych – do odbiornika docelowego wraz z pozostałym strumieniem ścieków oczyszczonych, pochodzących z zakładu. W odniesieniu do rozwiązań w zakresie odwodnienia nawierzchni utwardzonych ustalono, że teren elektrowni wyposażony jest w wewnętrzny system kanalizacji przemysłowo-deszczowej, połączony z oczyszczalnią ścieków przemysłowo-deszczowych. Analiza dokumentacji wykazała, że w związku z planowaną rozbudową i przebudową elektrowni ulegnie zwiększeniu aktualna powierzchnia terenów utwardzonych, przewidywanych do objęcia systemem odwodnienia. Przełoży się to bezpośrednio na wzrost ilości wód opadowych i roztopowych, wymagających odprowadzenia z nawierzchni nieprzepuszczalnych. Zgodnie z analizą przedstawioną w uzupełnieniu raportu przewidywana modernizacja oczyszczalni ścieków przemysłowo-deszczowych uwzględnia wzrost ilości ścieków opadowych, będący wynikiem zwiększenia powierzchni zlewni objętej systemem odwadniającym. Planowane w ramach przeprowadzanych prac modernizacyjnych nowe elementy, wchodzące w skład obiektów stanowiących ciąg technologiczny oczyszczalni, zaprojektowane zostaną z uwzględnieniem zwiększonego przepływu całej ilości ścieków opadowych i przemysłowych, wymagających oczyszczenia przed odprowadzeniem do środowiska. Inwestor wystąpi o zmianę posiadanych pozwoleń w tym zakresie. Na podstawie informacji przedstawionych w raporcie stwierdzono, że potencjalne zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego i wodnego może stanowić olej znajdujący się w transformatorach. W celu zapewnienia skutecznej ochrony ww. komponentów środowiska zobowiązano Inwestora do wyposażenia transformatorów w szczelne misy olejowe o pojemnościach zapewniających przejęcie całej objętości oleju znajdującego się w transformatorze. Z treści uzupełnienia raportu wynika, że planowane do zastosowania misy posiadać będą rezerwę pojemności, dzięki której możliwe będzie także zgromadzenie w nich wód opadowych oraz wody pochodzącej z instalacji zraszaczowej, wykorzystywanej w sytuacji wystąpienia pożaru. Analiza zgromadzonych w sprawie materiałów wykazała, że zanieczyszczone olejem wody opadowe i roztopowe odprowadzane będą z wykorzystaniem systemu odprowadzania ścieków zaolejonych do zakładowej kanalizacji przemysłowo-deszczowej. W związku z potencjalną możliwością negatywnego oddziaływania na środowisko, związaną z wysokim prawdopodobieństwem zanieczyszczenia tych wód znaczącym ładunkiem substancji ropopochodnych, na kanalizacji służącej do odprowadzania ścieków zaolejonych zostanie zainstalowany separator substancji ropopochodnych, zapewniający ich skutecznie oczyszczenie. Aby nie dopuścić do niekontrolowanego przedostania się zanieczyszczeń ropopochodnych do systemu kanalizacji przemysłowo-deszczowej zakładu w niniejszym postanowieniu za konieczne uznano zapewnienie ochrony przed powyższym poprzez zainstalowanie na przewodzie odprowadzającym ścieki zaolejone z mis transformatorowych zasuw odcinających, które podczas eksploatacji stanowisk transformatorów olejowych będą utrzymywane w stanie zamkniętym. W zakresie czynności ukierunkowanych na zabezpieczenie środowiska przed zanieczyszczeniem w sytuacji wystąpienia awarii transformatora przyjęto rozwiązanie polegające na odpompowaniu oleju zgromadzonego w misach do instalacji technologicznej oleju transformatorowego, skąd będzie odbierany przez uprawniony podmiot. Po przeanalizowaniu przedstawionych w dokumentacji rozwiązań technicznych uznano, że zapewnią one bezpieczne dla środowiska gruntowo-wodnego i wodnego użytkowanie transformatorów.

W przedłożonych dokumentach Inwestor przedstawił gospodarowanie odpadami na poszczególnych etapach przedmiotowego przedsięwzięcia, tj. realizacji, eksploatacji i likwidacji. Część odpadów wymienionych w raporcie będzie wytwarzana przez podmioty świadczące usługi w myśl definicji określonej w art. 3 ust. 1 pkt 32 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2013 r., poz. 21). Wówczas świadczący usługi będzie obowiązany do postępowania z odpadami w sposób zgodny z zasadami gospodarowania odpadami. Inwestor ma uregulowaną gospodarkę odpadami. Została ona określona w pozwoleniu zintegrowanym wydanym przez Wojewodę Wielkopolskiego 28 kwietnia 2006 r., znak: SR.Ko-2.6600-4/06 oraz w pozwoleniu na wytwarzanie odpadów z instalacji pomocniczych wydanym przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego 30 października 2012 r., znak: DSR-II-2.7243.22.2012. W związku z budową nowego bloku gazowo-parowego Inwestor nie przewiduje wzrostu ilości oraz zmiany rodzaju odpadów, a także zmiany sposobu postępowania z nimi. Po realizacji inwestycji nie będą powstawały odpady związane z funkcjonowaniem bloków węglowych (odpady paleniskowe i mieszanki popiołowo-żużlowe, a także produkty z wapniowych metod odsiarczania spalin). Z uwagi na fakt, iż spalanie gazu nie przyczynia się do generowania odpadów paleniskowych, w związku z zabudową bloku gazowo-parowego nie przewiduje się powstawania odpadów technologicznych. Odpady wytwarzane na poszczególnych etapach przedmiotowego przedsięwzięcia będą magazynowane selektywnie w wyznaczonych miejscach, w sposób uporządkowany i odpowiedni do danego rodzaju odpadów. Odpady należy w pierwszej kolejności przekazywać do odzysku. Jeżeli z przyczyn technologicznych odzysk odpadów nie będzie możliwy lub nie będzie uzasadniony z przyczyn ekologicznych lub ekonomicznych odpady mogą być unieszkodliwiane. Przy założeniu, że inwestor będzie realizował planowane przedsięwzięcie zgodnie z zapisami w raporcie inwestycja nie będzie naruszać prawa w zakresie gospodarki odpadami.

Zgodnie z art. 81 ust. 3 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przeanalizowano wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na cele środowiskowe zawarte w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. Według Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry omawiana inwestycja zlokalizowana będzie w granicach Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd nr 64 – Region wodny Warty o powierzchni 1 850 km². Według monitoringu diagnostycznego 2011 ocena jej stanu ilościowego jest zła, chemicznego dobra, natomiast ocenę ryzyka określono jako zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych.

W ramach zaopatrzenia w wodę na cele technologiczne Elektrownia Konin korzysta z ujęcia wód powierzchniowych z systemu jezior konińskich, w skład którego wchodzi: Jezioro Gosławskie, Jezioro Pątnowskie, Jezioro Licheńskie, Jezioro Mikorzyńskie i Jezioro Ślesieńskie. Jeziora te stanowią jednolite części wód powierzchniowych (JCWP), wyodrębnione w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, oznaczone następującymi kodami:

- Jezioro Gosławskie o europejskim kodzie PLLW10094 o statusie silnie zmienionej części wód, zagrożone ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych,
- Jezioro Pątnowskie o europejskim kodzie PLLW10090 o statusie silnie zmienionej części wód, zagrożone ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych,

W „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” stan ww. jezior został oceniony jako słaby. Są one klasyfikowane jako jeziora o wysokiej zawartości wapnia, o dużym wpływie zlewni na jakość ich wód, niestratyfikowane. Ze względu na brak możliwości technicznych eliminacji negatywnego wpływu leja depresji Kopalni Węgla Brunatnego Konin dla analizowanych JCWP ustalono konieczność odstępstw od pierwotnych założeń i wyznaczenie celów mniej rygorystycznych. Analiza dokumentacji wykazała, że Elektrownia Konin zrzuca i będzie nadal zrzucić oczyszczone na terenie zakładu ścieki do Kanału Ślesińskiego, który również stanowi JCWP o europejskim kodzie PLRW6000018349 (Kanał Ślesiński od Jeziora Pątnowskiego do ujścia), o statusie sztucznej część wód i słabym stanie, zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Na podstawie zapisów „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” ustalono, że z uwagi na brak możliwości technicznych skala wymaganych działań w zakresie osiągnięcia poprawy w przypadku analizowanej JCWP może być osiągnięta tylko w etapach przekraczających określony czas, wyznaczony w Dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U.UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.). Ponadto, zakończenie poprawy w tej skali czasowej byłoby nieproporcjonalnie kosztowne, a renaturyzacja ciekłu wiązałaby się z wprowadzeniem znacznych zmian w zagospodarowaniu zlewni. W związku z powyższym zachodzi konieczność przesunięcia terminu osiągnięcia celów środowiskowych w czasie do 2021 lub 2027 roku. Po przeanalizowaniu dokumentacji stwierdzono, że realizacja planowanej inwestycji nie będzie się wiązać ze zwiększeniem dotychczasowego poboru wody na cele technologiczne z ujęć powierzchniowych. Co więcej, z uwagi na wyłączenie z eksploatacji Instalacji Odsiarczania Spalin, powiązanej z planowanymi do wyeliminowania blokami węglowymi, pobór ten zostanie w znacznym stopniu zmniejszony w stosunku do stanu obecnego. Wpłynie to bezpośrednio na zmniejszenie ilości wód pochłodniczych, odprowadzanych do odbiorników. W kwestii odprowadzania wszystkich rodzajów ścieków wytwarzanych na terenie zakładu ustalono, że ich łączna ilość nie będzie większa od ilości zrzucanej obecnie. Cały strumień ścieków przed odprowadzeniem do środowiska wodnego będzie oczyszczany do parametrów wskazanych w przepisach prawa, a jego zrzut do odbiornika odbywać się będzie na warunkach określonych w uzyskanych przez Inwestora pozwoleniach. Z treści uzupełnienia raportu wynika, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie wpłynie na pogorszenie aktualnego składu ścieków odprowadzanych do środowiska wodnego. Nie dojdzie w związku z powyższym do pogarszania się stanu chemicznego JCWP Kanał Ślesiński od Jeziora Pątnowskiego do ujścia. Po przeanalizowaniu zgromadzonych w sprawie materiałów stwierdzono, że działania i zmiany wprowadzone w gospodarce wodno-ściekowej zakładu po realizacji przedmiotowej inwestycji będą ukierunkowane na dążenie do osiągnięcia w przyszłości co najmniej dobrego potencjału ekologicznego JCWP, pozostających w zasięgu oddziaływania Elektrowni Konin.

Zgodnie z informacją przedstawioną w raporcie zakład nie będzie się zaliczać do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz.U. 2002 nr 58, poz. 535 ze zm.).

W związku z tym, iż planowana instalacja stanowi instalację do spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MWt, na podstawie art. 201 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013r., poz. 1232) oraz pkt 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122, poz. 1055), Inwestor przed rozpoczęciem działalności będzie zobowiązany wystąpić o wydanie nowego lub zmianę posiadanego

pozwolenia zintegrowanego. W związku z powyższym przedstawił on porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT).

Planowana inwestycja zlokalizowana zostanie poza granicami obszarów chronionych, o których mowa w art. 6 ust. 1 Ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013, poz. 627 t.j., ze zm.). W odległości ok. 3 km od miejsca realizacji inwestycji znajduje się obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Puszcza Bieniszewska PLH300011. Jak wynika z informacji zawartych w raporcie nowy blok gazowo-parowy będzie zlokalizowany w otoczeniu, które już obecnie jest silnie przekształcone i jest źródłem oddziaływań akustycznych. Ponadto oddziaływanie przedsięwzięcia w fazie realizacji będzie miało wpływ na środowisko jedynie w granicach działek, na których będzie realizowane. Uwzględniając powyższe, przy założeniu, że zachowane będą standardy jakości środowiska, nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu inwestycji na środowisko przyrodnicze, w tym na obszary oraz gatunki chronione, a w szczególności na gatunki lub siedliska gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony ww. obszar Natura 2000, ani pogorszenia integralności ww. obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje naruszenia wymagań ochrony środowiska zawartych w przepisach, jeśli spełnione będą warunki określone w raporcie o oddziaływaniu na środowisko oraz w niniejszym postanowieniu.

Ze względu na szczegółowy i jednoznaczny opis planowanej do zastosowania technologii oraz stosowanych środków mających na celu minimalizację negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie stwierdzono konieczności ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Ponadto, ze względu na lokalizację w dużej odległości od granic państwa oraz zakres oddziaływania inwestycji określony na podstawie przeprowadzonych w dokumentacji analiz, nie stwierdzono również konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Biorąc pod uwagę powyższe należało postanowić jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 77 ust. 7 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko na niniejsze postanowienie nie służy stronom zażalenie.

Otrzymują:

I. Prezydent Miasta Konina, plac Wolności 1, 62-500 Konin

II. Strony postępowania:

1. Inwestor – Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin SA, ul. Kazimierska 45, 62-510 Konin
2. Pozostałe strony zgodnie z art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego